

Nr 973

Av herr Grebäck m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 123, angående inrättande av en avdelning för kemi vid tekniska högskolan i Lund m. m.

(Lika lydande med motion nr 790 i Första kammaren)

I proposition nr 123 har uppdragits riktlinjer för inrättandet av en avdelning för kemi vid tekniska högskolan i Lund. I samband härmed har även framlagts förslag rörande ordnandet av den högre livsmedelstekniska utbildningen. Detta föreslås ske på så sätt att vid högskolan i Lund inrättas en livsmedelsteknisk linje inom den avsedda kemiavdelningen där.

Det är med tillfredsställelse vi finner, att Kungl. Maj:t nu tagit upp frågan om ordnandet av en högskolemässig utbildning av livsmedelstekniker. Den kraftiga expansion, som under efterkrigsåren ägt rum inom vår livsmedelsindustri, har klart visat, att de hittillsvarande utbildningsförhållandena för blivande företagsledare och för personal för utvecklingsarbete inom denna industri varit både otillräckliga och splittrade. Då därjämte den pågående expansionen inom denna sektor av näringslivet med all sannolikhet kommer att fortsätta, har det blivit angeläget med förhållandevis kraftiga insatser i utbildningshänseende.

I fråga om lokaliseringen eller förläggningen av ifrågavarande utbildning har olika åsikter kommit till uttryck. Å ena sidan har man menat, att den samma bör anordnas vid en teknisk högskola och å andra sidan har hävdats, att en anknytning till lantbrukshögskolan är den lämpligaste lösningen. Ecklesiastikministern har följt förstnämnda linje och förordat, att den livsmedelstekniska utbildningen skall förläggas till en teknisk högskola. Vi delar hans uppfattning att — därest så sker — det är högskolan i Lund, som bör komma i fråga för huvudmannskapet. Enligt vår mening talar emellertid övervägande skäl för att ifrågavarande utbildning knytes till lantbrukshögskolan. Som starkt understrukits av ett stort antal av de i ärendet hörda remissinstanserna och som även betonats i andra sammanhang måste utbildningen av livsmedelstekniker byggas upp med utgångspunkt från biologiska ämnen. Det bör således uppmärksammas, att många av de väsentligaste momenten i livsmedelsteknik icke är teknik i vanlig mening utan gäller beredning och förädling av jordbruksprodukter, vilka undergår fortlöpande biologiska förändringar och nedbrytningsprocesser. Detta gör att det är nödvändigt med ett mycket nära samarbete i åtgärderna för råvarornas produktion och deras förädling. Förutsättningarna för att

kunna tillgodose nämnda oavvisliga krav på en gedigen och allsidig biologisk grundskolning är utan tvekan störst, om hela utbildningen anknytes till lantbrukshögskolan. Vi håller därför före, att livsmedelsteknikerutbildningen bör organiseras som en till denna högskola knuten livsmedelsteknisk sektion, förlagd till Alnarp. Detta synes oss kunna genomföras på i huvudsak samma sätt som nyligen skett i fråga om den högre trädgårdsutbildningen. Genom närheten till Lund skapas genom en sådan lösning samtidigt förutsättningar för erforderlig kontakt och samverkan med en teknisk högskola, framför allt i vad gäller den apparattekniska forskningen och undervisningen. Det bör också framhållas, att på så sätt blir det också de bästa möjligheterna för det samarbete, som måste finnas mellan livsmedelsteknikerutbildningen och verksamheten vid det tilltänkta mejeriforskningsinstitutet, vilket ju avses bli inrättat på Alnarp. Ett ytterligare skäl för att välja lantbrukshögskole- och alnarpsalternativet i denna förläggningsfråga är att man då kan på ett bättre och mera ändamålsenligt sätt utnyttja de lokalteter på Alnarp, som blir disponibla i samband med att utbildningen av mejeriingenjörer där upphör. Man torde således kunna begränsa de ofrånkomliga nyinvesteringarna i byggnader, laboratorier m. m. vid den tekniska högskolan i Lund. Detta synes oss vara en väsentlig fördel i nuvarande och för överblickbar framtid rådande läge på byggnadsmarknaden. Därtill kommer, att när det gäller den biologiska grundutbildningens ordnande är kapaciteten vid lantbrukshögskolans Ultuna-del — räknat i antalet studerande per lärare — icke helt utnyttjad. Enligt vår mening bör således i detta fall, då under alla omständigheter mycket starka skäl kan åberopas och talar för en anknytning till lantbrukshögskolan, denna lösning väljas, eftersom den samtidigt innebär ett bättre utnyttjande av befintliga resurser och tidigare gjorda investeringar. Det förtjänar slutligen framhållas, att även i fråga om den tidsrymd, inom vilken ifrågavarande utbildning kan igångsättas, torde nu förordad lösning vara den fördelaktigaste.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställer vi,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 123 angående inrättande av en avdelning för kemi vid tekniska högskolan i Lund m. m. måtte besluta, att den däri föreslagna utbildningen av livsmedelstekniker knytes till lantbrukshögskolan och organiseras i form av en livsmedelsteknisk sektion vid denna högskolas Alnarps-del.

Stockholm den 21 april 1964

Erik Grebäck

Eric Nilsson

Rolf Eliasson

i Salöv

i Moholm